

[Gade]

måde at komme igennem en diskussion om kroner på. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får knæsat det princip, at omlægning sker efter efterspørgsel.

I ministerens indledning vedrørende Jordbrugsrådet, Det Økologiske Råd, eller hvad det kommer til at hedde, advarer hun imod, at det får besluttende kompetence. Jeg tror i hvert fald, at man skal gøre sig klart her, at der er noget, man skal forstå betydningen af, og det er, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at de, der får ret til at markedsføre deres varer som økologiske, de, der får omlægningsstøtte, avler på et rent økologisk grundlag. Der er ingen tvivl og ingen slinger i valsen dér. Jeg tror, det er afgørende. Det er også afgørende, når vi ser på afsætningen på længere sigt – det bør det i hvert fald være – at det står stjerneklart, at der vil blive foretaget løbende tilpasning af avlergrundlaget, hvor udgangspunktet er de eksisterende økologiske foreningers regler og de internationalt fastsatte regler i IFOAM. De justeringer, der sker, skal ske på det grundlag og på samme måde, som de avlerforeninger i dag gør det. Det må ikke kunne drages i tvivl.

Det er den ene grund til, at vi mener, der skal ligge en klar kompetence dér, og den anden er, at vi gerne vil have de nødvendige midler. Vi er altså villige til at give flere kroner til det, der skal formidles, og ønsker, at de virkelig entydigt og hurtigt kommer til at gå lige netop derhen, hvor man mener der er behov, og det er foruden til omlægningsstøtte også til flaskehalsproblemer, det, vi i vores forslag har kaldt udviklingsstøtte. Men det kan jo hedde så meget; det er ikke det, det skal komme an på. Det vigtige er, at det kommer til at gå til de steder, hvor man har brug for at styrke afsætningen og produktionen, og det kan være mejeriopbygning, transport osv.

Hr. Henning Nielsen fra Socialdemokratiet lagde vægt på, at det i første række skulle gå til familiebrugene, de små brug, og det er helt i tråd med SFs forslag. Jeg takker for det, jeg opfattede som Socialdemokratiets positive tilsagn til hele tanken og dermed også til SFs forslag.

Jeg takker hr. Henning Andersen fra de Konservative for rosen; det var jo megen ros at få fra et regeringsparti. Det var vel også det parti, der roste os mest, og jeg tror ikke, det var helt tilfældigt.

Derefter kommer jeg til hr. Sønderby fra Venstre, som gik ind for tankerne, men som alligevel, synes jeg, begyndte at diskutere nogle definitioner.

Man kan jo tage Det Radikale Venstres definition, og man kan tage SFs definition i forslagene, men man kan slå op i to betænkninger også, og så må vi herinde i salen lynhurtigt kunne blive enige om definitionen på økologisk landbrug. Definitionerne ligner hinanden så meget, at vi ikke længere behøver at have de opslidende diskussioner om, hvad der er økologisk, og hvad der ikke er økologisk.

Så må man ikke sige, at man går ind for giftfri grønsager, og at man derfor vil have økologisk landbrug, forstod jeg på hr. Sønderby; det var en stor skam, at man er kommet til at sige sådan noget. Men hvis man slår op i Miljøministeriets redegørelse, skriver det jo simpelt hen:

»I de konventionelle jordbrugsprodukter vil der hyppigt være at påvise rester af kemiske bekæmpelsesmidler, mens overskridelser af fastlagte grænseværdier er meget sjældne.«

Det kan man vel godt kalde, at der er giftrester i grønsager. Der står i Miljøministeriets redegørelse, at det er der, men at de ikke overskrider grænseværdierne. Men forskellen er, at giftrester vil der næsten aldrig være i økologiske produkter, og hvis de kommer, ved man, at det er, fordi der kommer bekæmpelsesmiddelrester fra naboen, eller fordi der stadig er noget tilbage i jorden. Det er forskellen, og derfor skal man ikke klandre nogen for, at de siger, at økologisk avlede produkter er giftfri. Det er de. Det har vi Miljøministeriets ord for at de er, og det kan man ikke være sikker på at andre grønsager er; det har vi også Miljøministeriets ord for i redegørelsen her. Men man har normalt ikke i Danmark overskredet de grænseværdier, der er.

Hr. Steffensen fra Kristeligt Folkeparti sagde, at det var godt, vi fulgte betænkningerne op. Ja, det gør vi da så godt og vel. Vi fulgte dem op, før de kom.

Jeg vil hæfte mig ved én ting mere. Det er, at vi skal tænke igennem, hvordan dette hænger sammen med Levnedsmiddelstyrelsens og dermed med Miljøstyrelsens mærkningsregler. Til det vil jeg sige, at det er en forglemmelse i vores forslag. Vi har ikke godt nok tænkt igennem, at selvfølgelig er